

ULLADES DE LA SETMANA

Com cambien els temps y la gent! ¿Qui hauria cregut, quatre anys enrera, que'ls de la Riva de Bianya habíen d'anar al ball del Teatre, que'n Carlets se fés soci del «Círculo Olotense» y que'l avi Danés l'hi pasés pel cap d'anar a veure *Frou-frou*? Per més que sembli mentida, tot aixó ha succeït no fa cosa de vuit dies. Se veu que Olot camina de cara al progrés, cavalcant en un H. P. de cent kilòmetres per hora.

Tenim entés, y ja's diu en altre lloc d'aquest aixelebrat setmanari, que'n el *tir del colom*, un dels que ho va fer més malament, va ésser el mai prou ullat Chato de Banyolas. ¿Y doncs, que's alló de matar set pardals ab un sol tir? Ba, ba, aquet pobre xicot es incorregible, ¡no n'hi ha de fets!

Per clara y bonica, l'explicació que sobre el *foot-bol*, va donar l'altre dia el célebre veterinari Torrent, a una aixerida noieta que's mostraba ignocenta d'aquell *sport* tant higiènic.

Ell deia:—Veu? fixis bé; hi ha dos camps, blancs y vermells, que's barallen a puntades de peus pera fer entrar la pilota a n'aquelles portes, y... guanyen els que logran ficarla a dins!

L'últim nombre del moribond periódic local «El Deber» inserta una gacetilla, en la que acusa'ls *próxims directors d'Olot* d'haver promogut un escàndol en la nit del passat dijous, mentres uns quants senyors de la colonia de la Garriga, ensajaven una comedia que per fins benéfics s'habia de representar en el Teatre Principal. Com que l'agónic c lega ha perdut el poc coneixement que li quedaba, en els darrers dies de la seva pecadora vida, li diem: que'ls *próxims directors d'Olot*, més ben educats que l'autor del solt, no varen promoure cap escàndol, y que si la benéfica (?) festa deixá de celebrarse, no fou a consecuencia del visionari avalot, sinó per internes desidencies que hi hagué entre aquella colla de senyors finets

que, ab la miseria y desventura dels malalts indigents, buscan divertir-se y trepitjar drets adquirits.

Senyor «Deber», si tens encara una mica de dalit, pregunta quantes persones hi habia que volien actuar de directors d'escena, si algú tenia dret a acapar entrades y localitats d'un teatre municipal sens respectar el poble y'ls abonats, y, per últim, enterat y sabrás que l'avalotador va ésser un senyor que sempre y a tot arreu se distingeix pels seus bramuls.

¿No veus, malhumorat y xacrós *Decano*, que has ficat altre vegada els quatre peuetes a la galleda? Dintre uns quants dies, ja't cantarém les absoltes. No hi ha remei, has de morir en nostres mans, *eco de les clavagueres, inventor de les banyoleries y celebrat autor dels disbarats!*

En lo que tenim de vida, mai ens habiem vist espectadors d'un disgust tant inmens, com el que passá dissapte'l vespre, el desgraciat Niño Jesús de Las Planas, vocal de la «Lliga del Bon Mot». Veure que ja era hora d'anarsen al llit y encara no l'abien avisat pera pendre part en el mitin que ahir celebraba l'aludida «Lliga» en el bell-mitj del pla de Bianya, el digníssim y distingit membre de la benemérita cofraria, en el comble del desesper, convertits sos ulls en una verdadera catarata del Niágara y enjegan quatre o cinc d'aquells rexinxolats retruécans que, per ésser tant seus, li hab'an valgut l'honrós nombrament, decidí presentar desseguida la renúncia de vocal, en cástic de tant injustificada postergació.

¿No saben perquè ha sortit tant a deshora el nombre tretze de L'ULL? Molt sensill; tothom sab prou bé, que fisiologicament *els tretze* son deguts al retrás que en l'organisme femení sofreixen els períodes anteriors, y si aixó ocorre en els sers que son la nostre perdició ¿que ha de succeir tractantse d'un *Ull* tant calavera com el que hos esteu mirant?